

**PREZYDENT MIASTA
PIŁY**

Wydział Finansowy
Plac Staszica 10
64-920 Piła

Piła, 26 listopada 2009r.

FnP.III.3110/ 948 /09

Sp. z o.o.

ul.
64-920 Piła

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3 w związku z art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005r. Nr 8 poz. 60 ze zm.)

po rozpatrzeniu

wniosku z dnia 14.09.2009r. (wpływ do organu podatkowego w dniu 15.09.2009r.) w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego

postanawiam

uznać stanowisko przedstawione we wniosku za nieprawidłowe.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 14.09.2009r. Sp. z o.o. z siedzibą w Piile zwróciła się o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego.

Spółka przy prowadzeniu swojej działalności wykorzystuje budowle tj. sieci kanalizacji sanitarnej, przepompownie ścieków oraz inne budowle niezbędne do prowadzenia prawidłowej gospodarki wodno-ściekowej. W złożonym wniosku spółka wystąpiła z zapytaniem "czy spółka wartość budowli będących podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości powinna powiększyć o wartość urządzeń technicznych, które umożliwiają użytkowanie budowli zgodnie z jej przeznaczeniem". W opinii wnioskodawcy mimo bardzo szeroko określonego zakresu pojęcia budowla w art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy, kluczowe znaczenie dla ustalenia podstawy opodatkowania budowli podatkiem od nieruchomości ma art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy, który określa, że opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają jedynie budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Ponadto dla celów podatku od nieruchomości budowla nie musi stanowić całości użytkowej, gdyż zgodnie z art. 3 pkt 3 prawa budowlanego budowla mogą być także części budowlane urządzeń technicznych oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. W związku z powyższym, według spółki podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości budowli nie należy zwiększać o wartość urządzeń technicznych, które umożliwiają użytkowanie budowli zgodnie z jej przeznaczeniem.

Rozpatrując przedmiotowy wniosek, organ podatkowy stwierdza, że:
ustawa z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006r. Nr 121, poz.

844 ze zm.) zawiera normy prawa podatkowego, prawa autonomicznego w stosunku do innych gałęzi prawa regulujących zagadnienia pozostające poza sferą bezpośredniego zainteresowania ustawodawcy podatkowego. Jednakże dla zachowania spójności systemu prawnego, a w szczególności posługiwania się tożsamym lub zbliżonym rozumieniem pojęć używanych w różnych przedmiotowo regulacjach prawnych, ustawodawca niejednokrotnie posługuje się w ustawach podatkowych definicjami pojęć ustalonymi już w przepisach innych ustaw, nie zawierających norm podatkowych.

Podobnym zabiegiem legislacyjnym posłużono się w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych przy określaniu przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości, jakim stosownie do przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 tej ustawy są budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Aby zatem budowla była opodatkowana podatkiem od nieruchomości powinna spełniać dwie cechy; po pierwsze - aby była budowlą w znaczeniu przypisywanym temu określeniu w przepisie art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, po drugie - aby była związana z prowadzeniem działalności gospodarczej. Ta ostatnia cecha nie jest kwestionowana przez wnioskodawcę.

Przepis art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zawiera definicję budowli dla jej potrzeb odsyłając w tej mierze do rozumienia znaczenia tego określenia w przepisach prawa budowlanego. Wskazany przepis stanowi, że użyte w ustawie podatkowej określenie "budowla" oznacza obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Prawidłowo zatem ustawodawca, wobec braku w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych definicji budowli i urządzeń budowlanych, odsyła do definicji tego pojęcia zawartej w przepisach prawa budowlanego, ustawy mającej podstawowe znaczenie dla tej dziedziny prawa. Przy omawianej kwestii należy zwrócić uwagę na zakres odesłania - "obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego" i "urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego". Jednoznacznie z brzmienia zacytowanych odesłań wynika, że ustawodawca odsyła do przepisów Prawa budowlanego, jednakże odesłanie to ma jeden cel - ustalenie definicji tych pojęć w świetle przepisów Prawa budowlanego. Odesłanie takie jest wiążące i skutkuje inkorporacją definicji na grunt prawa podatkowego, które traktuje definicję obcą jak własną.

Jak już wykazano powyżej, przedstawiona definicja budowli opiera się na pojęciu obiektu budowlanego i urządzenia budowlanego w rozumieniu prawa budowlanego. W związku z tym wszystkie problemy dotyczące rozumienia tych pojęć należy rozstrzygać na podstawie tego aktu. Zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2006r. Nr 156, poz. 1118 ze zm.), za obiekt budowlany uważa się budowlę stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami. Natomiast według art. 3 pkt 9 te same ustawy przez urządzenia budowlane należy rozumieć urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki. Ujęcie w definicji budowli także urządzeń budowlanych wskazuje na szerokie rozumienie tego pojęcia w przepisach ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. A zatem budowlą jest nie tylko sam obiekt ale również wszelkiego rodzaju urządzenia towarzyszące, które umożliwiają jego funkcjonalne użytkowanie. Budowle stanowią zatem poszczególne obiekty i urządzenia wzajemnie ze sobą powiązane, służące określonej działalności.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu prawnego uznaje się za nieprawidłowe. Przytoczone wyżej regulacje dają podstawę do stwierdzenia, że wartość budowli będących podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości spółka powinna zwiększać o wartość urządzeń technicznych, umożliwiających użytkowanie budowli zgodnie z jej przeznaczeniem.

Pouczenie

Na niniejszą interpretację Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz.U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.). Skargę do WSA wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy).

PREZYDENT MIASTA PIŁY

Zbigniew Kosmatka